

БУКВИЦА

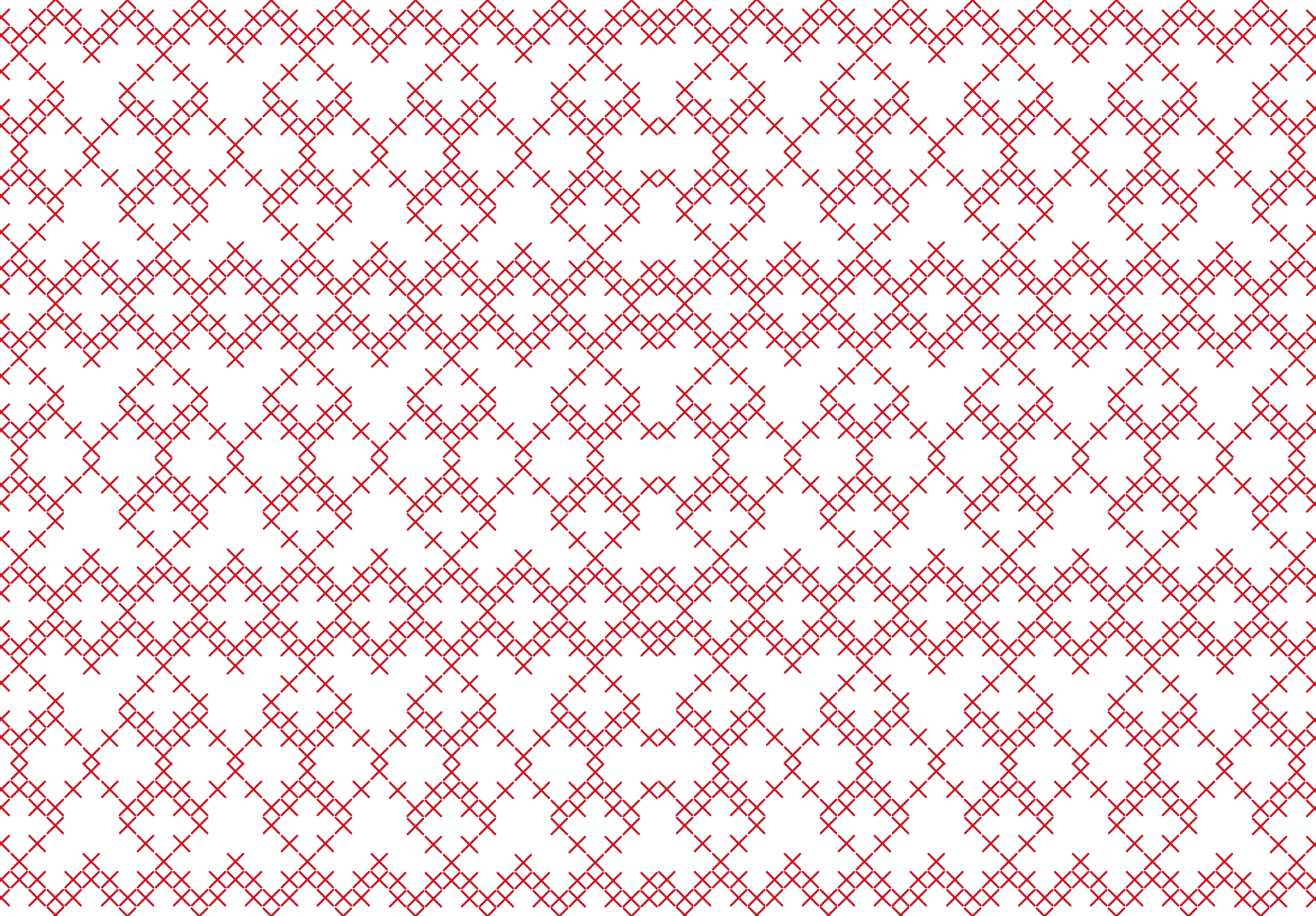
×

БУКВИЦА

MOUDROST UKRYTÁ VE SLOVECH ANEB
JAK KE MNĚ PROMLUVILA BUKVICA.

Něra Čučková

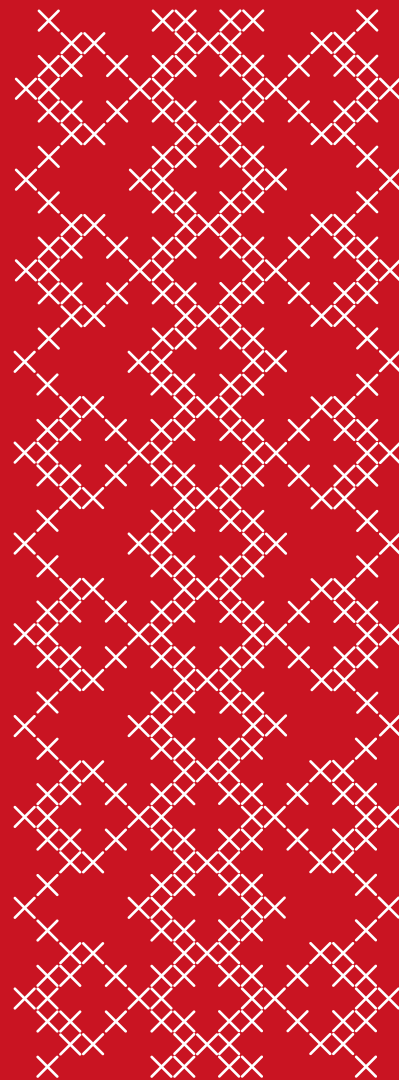
PODĚKOVÁNÍ

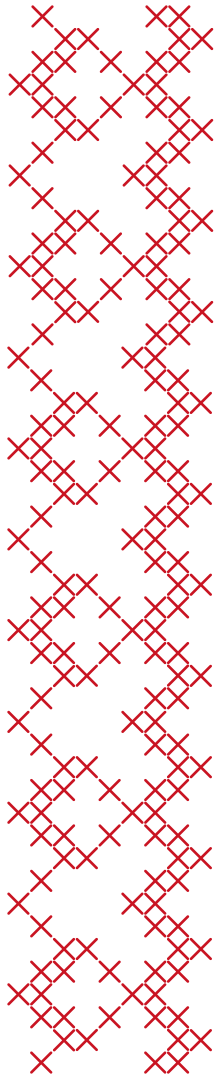
Díky těm, kteří mě provází od mého prvního otevření očí na tomto světě až dosud.

Díky všem, kteří se k mé cestě připojovali a zase ji opouštěli, aby mi umožnili prožít zkušenosti. Zkušenosti, které jsem někdy pociťovala jako bolestné, jindy jako líbezné. Zkušenosti, jež mě postupně přiváděly k sobě samé.

Díky všem VÁM za to, že JSTE a určitou část života tu jste či byli jste i pro mě.

Něra Ovčáková

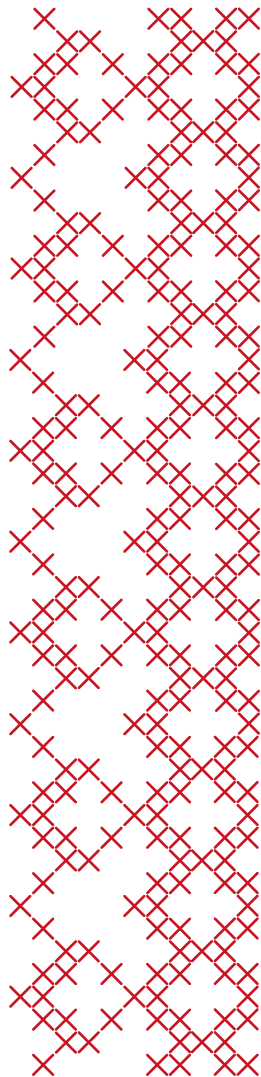

***Mocný je, kdo může.
A může ten, kdo zná.
Kdo zná, zůstává v klidu.
Jedině klidem bez boje a odporu
je možné přemoci zlo.***

OBSAH

Vysvětlivka	07	Obrazový význam bukvic – cesta rozpomínání se	47
Začátek	08–13	Bukvice	48–256
Úvod	14	Obrazový význam bukvic – shrnutí obrazů	260–278
Teoretická část	16–45	Praktická část	282–301
Zrození	16–19	Úvod do praktické části	282–284
Vstup do materie	20–25	Dvukoriad	286–290
HRA	26–27	Matrice	293–294
Návrat	28–29	Čtení hvězdice	294–297
Bukvica	30–35	Hrajeme si s maticí	297
Cesta poznání	36–37	Čtení matrice ROE po řádcích	298–301
Síla slova a Bukvica	38–41	Co dál	304
Cítění	42		
Zápor	44–45		

VYSVĚTLIVKA

V celém textu používám slovo „Vědomí“ ve významu známém pro někoho jako „duše“, pro jiného „**duch**“ či „**lidská duchovní podstata**“ každého jedince, která je věčná. Vědomí přechází z jednoho materiálního těla do dalšího a je věčné. Zánik fyzického těla je jen odložením „**svrchního oděvu**“ Vědomí, což nazýváme smrtí. Smrt v původním významu tohoto slova znamená „**směna rozměrnosti**“ neboli přechod Vědomí do více-rozměrných světů.

Dále se setkáte se slovem „**Istina**“. Je to původní slovo překryté v našem jazyce výrazem „**pravidlo, až zákon**“.

ZAČÁTEK

Jednou v noci, bylo to o Vánocích před několika lety, mě vzbudil strašný sen. Jeden z těch, z nichž se orosíte, zbytek noci vás spánek mívá a vy přemýšlíte, co to znamenalo. Den ale chmury zahnal, na sen jsem téměř zapomněla, a protože mám spánek dobrý, těšila jsem se, že dospím předchozí noc.

Ale ouha.

Sen měl pokračování, a to ne volné, ale přímo navazující.

Něco či někdo mi vstupovali do snů a velmi silně se mi prostřednictvím obrazů snažili něco sdělit.

Nutilo mě to o snech přemýšlet, ale bez zjevného výsledku. Spát jsem šla trochu s obavami, co se bude dít.

A dělo se.

Třetí noc a třetí pokračování snu. Sen měl konec, skvělý konec, skoro jako v pohádkách. Tušila jsem ale, že pro mě znamená nový počátek. Ale čeho???

Jediné, co jsem už věděla, bylo, že se mnou prostřednictvím snů hovořila sama Matka Země.

Chytlo mě čiré zoufalství. Co mám dělat? Kam či do čeho se mám vrhnout?

Vzápětí nato ke mně přišlo zatím prostřednictvím webu první slovanské vědění. Měla jsem oči navrch hlavy, když jsem objevovala dávno zapomenuté. A nejen to, otevíralo se přede mnou mnoho tajemství dosud pro mě skrytých. Všechno šlo tenkrát stranou a celá jsem se ponořila do studia, hloubání a přemítání. Jedním dechem zavrhovala a druhým přijímala. Od základu se ve mně přestavovalo vnímání světa.

Vzbudila se ve mně touha vše předat dál.

Ale – další – ouha.

Chybí posluchači.

Tak důležité informace, tak důležitá poznání. A jen sem tam někdo.

Čím to může být?

No jasně, konečně mi to došlo – přece mnou!

Ocitla jsem se na dalším počátku.

Do teď jsem čerpala zvenku a opět ven jsem chtěla dávat. Kde byla moje bytost?

Lépe řečeno, kde bylo moje Vědomí, které ví, které si pamatuje vše od Počátku věku svého, kde bylo?

Vcelku dobře uvězněno.

Kým? No přece „Já“.

„Já“ se chovalo jako ustrašené, zarputilé, někdy i vzteklé mimino, které chtělo panovat. „Já“ se schovává v mozku. „Já“ rozhoduje, když Vědomí spí. „Já“ je jako oheň, dobrý sluha, špatný pán.

Abych se vrátila k sobě, začala jsem pomalu zjišťovat, kdo je kdo, a snažila jsem se postupně osvobozovat své Vědomí z nadvlády „Já“.

Co vám mám vyprávět, šlo to velmi ztuha, zejména zpočátku. Díky dobrým bytostem na tomto světě, ale i ze světů jiných, jsem na cestě osvobozování sebe vydržela.

A teď to důležité.

V určitém okamžiku ke mně přišla Bukvica, jako původní písmo našich dávných Předků. Opět jsem studovala, překládala, hloubala a přemítala.

Zbaveni strachu můžeme konečně prožívat štěstí v jeho čisté podobě.

Náš jazyk je nám průvodcem ke zvoleným prožitkům – strachu či štěstí. Každé jednotlivé slovo nás programuje. Ať jsme si toho vědomi, nebo nikoli. Jako funguje počítač na základě vložených programů, tak funguje náš člověk na základě slov, která opakovaně používáme, a tím vytváříme programy v nás a programy nás samých. Slovo vzniká na základě myšlenky a vyslovené je zvukem. Zvuk spojen s myšlenkou je velmi silným nástrojem tvoření.

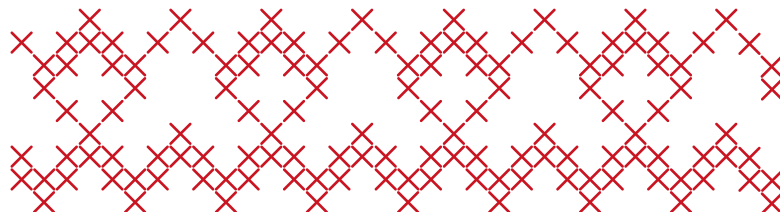
Chudý jazyk ochuzuje myšlení. Jsme schopni myslet jen v rámci bohatosti či chudoby jazyka, jímž hovoříme. Jak myslíme, takové vytváříme ve své mysli obrazy. Obrazy tvoříme naši budoucnost, následující okamžiky života. Je-li naše obraznost chudá, je chudý i náš život. Loutka dokonce přijímá obrazy toho, kdo ji vede (loutkáře), a tvoří jeho před-

stavu, nikoliv svoji. Síla loutkáře je v tom, kolik loutek ovládá a kolika loutek využívá sílu.

Poznat podstatu slov a začít je používat znamená možnost osvobodit se od loutkáře a začít tvořit svůj svět.

Podstatu bytí je potřeba cítit a vnímat svým Vědomím. To je jediná možnost jejího poznání. Cest k otevření cítění a vnímání je více, Bukvica je jednou z možností.

Je klíčem k otevření vlastní genetické paměti.

Cesta poznání

Cesta poznání vede přes osvojení si a procítění obrazů všech čtyřiceti devíti bukev. Každá z těchto bukvic má jeden hlavní a čtyřicet osm vedlejších obrazů. Zároveň se tyto obrazy promítají přes osobní zkušenost, projekci.

Například slovo sýr, všem známé a zdálo by se, že jednoznačné. Ovšem při hlubším jeho zkoumání nabíhají různé jeho projekce: myš, pastička na myši, bílá, žlutá, plíseň, plast, díra, lednice, hermelín, úsměv a různé další možnosti.

Slovo sýr, jehož základním obrazem je živina, na první pohled jednoznačné, se ukazuje v mnoha osobních projekcích vyplývajících z vlastních zkušeností. Budeme-li obecně hovořit o sýru, jednomu se začnou tvořit chutě, druhému se může oškivít a vzájemně se těžko domluví na společném náhledu a porozumění.

Čím více jsme schopni vidět projekcí, tím ucelenější náhled získáváme.

Nyní jsou v našem slovníku slova umělá, slova z cizích jazyků a v menší míře slova původní podstaty, která jsou ale v některých případech otočená, takže v nás probouzí chaos.

Právě u slov původní podstaty se dokážeme shodnout na jejich základním obrazu. Různorodé zkušenosti jsou jen různými cestami k němu vedoucími. Právě dnes je třeba tato slova nalézat a opětovně zařazovat do svého slovníku. Díky tomu budeme měnit vlastní programové vybavení směrem k poznání a čistotě. Neboť i slova, jimiž hovoříme, určují míru naší vitality či chorob.

Síla slova a Bukvica

V dnešní době, kdy nám zbylo velmi málo památek na naše dávné dějiny, kdy byly téměř všechny písemnosti zničeny, u mohutných kamenných staveb, které se dají těžko zatajit či zničit, určujeme jen těžko jejich účel, jelikož nám o kultuře, která je postavila, zbylo jen velmi málo zpráv, většinou dokonce žádné. Fantazie vědeckých autorit pracuje na plné obrátky, jen aby zůstala v daném společenském proudu.

Co nám zůstalo?

Někdo by si mohl myslet, že málo nebo skoro nic.

Opak.

Zůstalo mnoho.

Zůstala nám naše řeč.

Zůstalo nám slovo.

Slovo jako zvuk.

Slovo jako síla.

Slovo jako klíč.

Klíč otevírající naši paměť.

Proto je náš jazyk už několik století ničen, ochuzován a zanášen slovy uměle vytvořenými a přejatými z cizích jazyků.

Je podložené dokonce i vědeckými pokusy, že různé jazyky mají různý dopad na naši psychiku. Jsou jazyky působící konstruktivně a jsou jazyky působící destruktivně.

Jsou jazyky jemné, lehké, jsou jazyky těžké, hutné. Záleží na poměru samohlásek a souhlásek. Je-li poměr vyvážený, jazyk je souladný. Je-li více samohlásek, jazyk je vzletný (např. ptačí řeč). Je-li převaha souhlásek, jazyk se stává těžkým (např. hebrejšтина).

Právě jazyky slovanské ve své původní podobě jsou vyrovnané, souladné. Podporují nás

mozek a psychiku a na jejich slova reagují i lidé, kteří hovoří jazyky jinými a kteří tato slova slyší poprvé.

Síla těchto slov je jak v jejich krásné zvukomalebné zpěvné podobě, tak i v tom, jaké obrazy nesou. Spojení zvuku a obrazu potom působí na člověka v jejich čisté podobě bez falše a bez záporů. Vědomí člověka, který tato slova poslouchá či říká, je v jednotě s vnímáním mozku a tím dochází k souladu a porozumění pravému významu slov.

V tom je jejich síla.

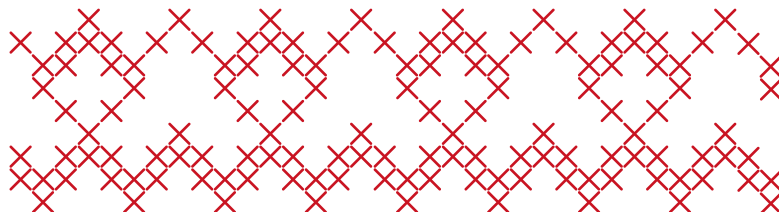
Dokáží otevřít naši paměť.

Dokáží pročistit vnesené šumy v našich genech. Dokáží nás vrátit nám.

Bukvica je právě tím klíčem, který nám umožní začít rozumět slovům. Začít rozumět tomu, co opravdu říkáme.

Uvědomit si, co a jak svým slovníkem tvořím.
Uvědomit si, jakou sílu každý den používám.
Začít tuto sílu používat vědomě.

To znamená opustit roli loutky ve HŘE zvané život a chopit se své vlastní síly.

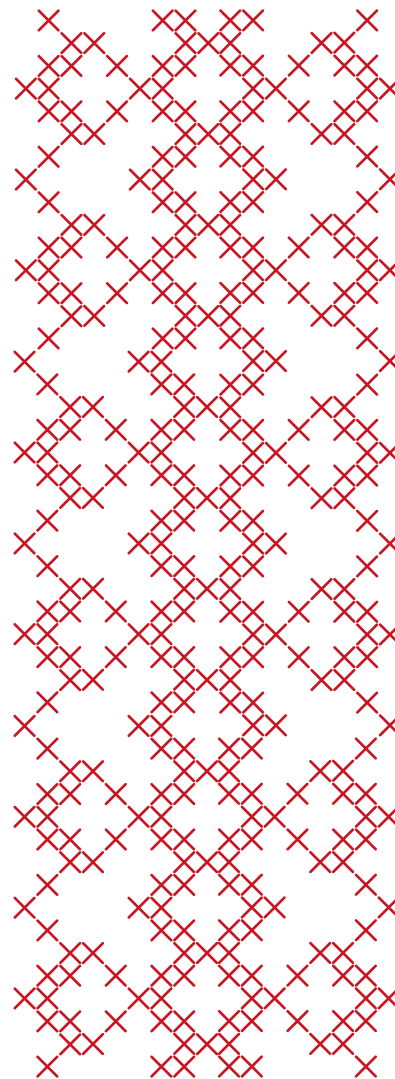
Cítění

Abychom správně porozuměli slovům, je třeba si otevřít pro slova cítění.

Slova mohou být pro někoho prázdná, až pustá, pro jiného naopak plná prožitku.

Člověk, který slova cítí, si myslí, že to tak mají všichni. Člověka, který má za slovy prázdno – pusto –, udiví, že to někdo může mít jinak.

Cítění je výsadou bytostí jemného světa, které hovoří na čistých vlnách a jsou schopny vysílat i přijímat pocity samostatně i přes slova. Hrubý svět vnímá slova přes materii, až hmotu, tudíž tam mají slova konkrétní význam. V tomto světě slova vyjadřující abstraktní pojmy je třeba spojovat se slovy konkrétními, aby jim bylo porozuměno. Sama o sobě jsou pro tento svět bez významu.

Zápor

Zápor byl do naší řeči vnesen uměle.

Naše Vědomí, malé děti i živočichové vnímají slova bez záporů. Je to proto, že zápor spojený se slovem vytváří falešné slovo. Zápor postavený samostatně je výstražnou stopkou.

Povím-li dítěti „jdi pomalu“, bude velmi dobře rozumět, zpomalí nebo se zastaví. Naopak při příkazu „neběhej“ bude ve svém běhu pokračovat.

Pes, jemuž přikázete „pomalu“, zpomalí. Pes, jemuž přikázete „netáhni“, uslyší „táhni“ a bude táhnout ještě více. Tyto pokyny se nám zdají shodné, ale pes je vnímá z podstaty, proto různě.

Samostatný pokyn „dost“ je pro něj plně srozumitelný.

Stejně vnímají i malé děti.

Poslechněte svou řeč, kolika zápory se honosí.

Nabídnete kávu či čaj slovy „Dáš si kávu?“, nebo slovy „Nedáš si kafe?“ . :)

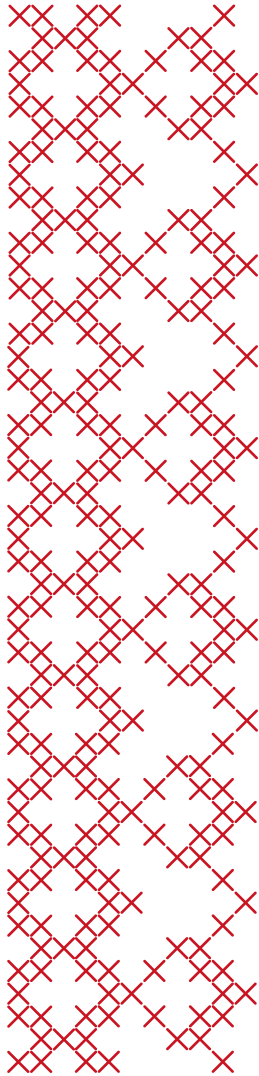
Vždy můžeme nahradit záporný tvar tvarem kladným, který je zřetelným: místo „nejsem vidět“ „jsem skryt či ukryt“.

Naši předkové používali místo „ne“ „bez“. Případně jako zápor používali „ni, ani, aniž, nikoli“ atd.

Příklad: Nemám náladu – jsem bez nálady.

Máme nad čím ve své řeči dumat a hloubat.

Obrazový význam bukvic – cesta rozpomínání se

Obrazy jednotlivých bukvic a jejich posloupnost jsou vlastně průvodcem životem či životy v materiální realitě, aby bylo dosaženo cíle vývoje člověka na Zemi.

Obrazy obsahují metody, jak toho dosáhnout.

Zároveň otvírají genetickou paměť.

Čistí nahromaděné bloky a překážky v přirozeném toku sil.

Předávají hlubokou duchovní – lidskou – moudrost.

azъ × NÁZEV

AZ × NÁZEV LATINKOU

-A- × ZVUK

1 × ČÍSELNÁ HODNOTA

A

Jsmo na počátku kruhu zkušeností v materiálním světě.

Počátek našeho bytí sahá až k naší Hvězdě. Hvězda je prvotní základní počátek a zrod našeho Vědomí je druhotný počátek.

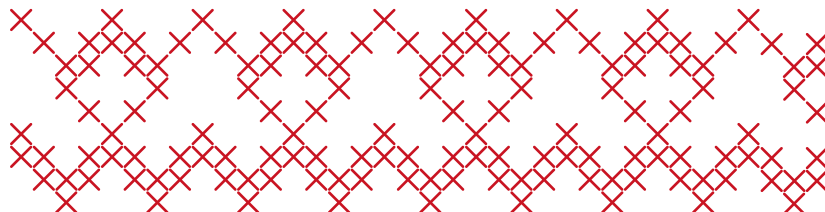
Hvězda vydechla naše Vědomí, zrodil se nový život. Vložila mu stejné schopnosti, jaké má sama. Předala mu schopnost tvořit a množit dílo. Umožnila Vědomí přijmout vlastní vůli a tím nastoupit na cestu vlastního vývoje. Vědomí přijalo podobu a formu bytí, jež jsou pro ni přirozené po celou dobu jejího jestvování (bytí). Tím Vědomí vstoupilo do HRY.

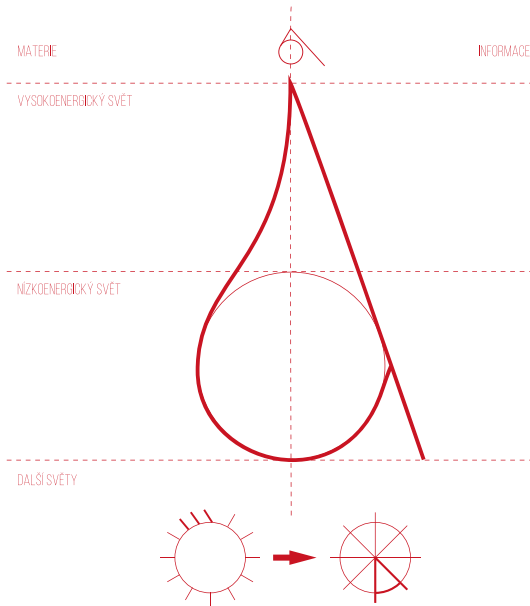
Vtělením se do člověka si Vědomí zvolilo projít zkušenostmi v této podobě.

Člověk vstoupil na cestu poznání skrz hmotné, materiální zkušenosti bytí.

Člověk = Az je Tvůrce všeho bytí, celého Vesmíru. Jeho Vědomí bylo zrozeno – vydechnuto – a tělo stvořeno. Má schopnost tvořit dál. Čím více zkušeností do sebe vstřebává, o to ucelenější je jeho tvoření.

Člověk = Az tvoří v souladu se svou Hvězdou, v souladu s Vesmírnými Istinami.

Hvězda svítí rovnoměrně do všech stran prostoru, sama byla zrozena a dál dává život – a.

Z ní se oddělují zářící paprsky – A – nové bytosti, kterým jsou dány do vínku stejné schopnosti a možnosti, jaké má mateřská Hvězda, jen síla je menší.

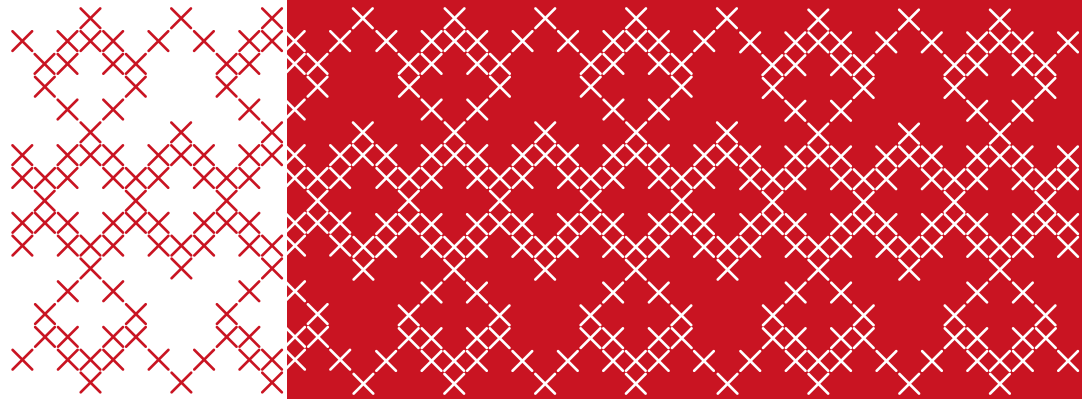
A – tvoří šipku, jež určuje směr našeho vývoje, přibírání a nabírání zkušeností, vzestupy a pády

A – je zářícím paprskem, který vstupuje do HRY, aby poznal to, co leží za hranicí jeho poznání, aby poznal světy temnoty a materie

A – je pohyb, je to přenos poznání svitu za jeho hranice a prosvícení temných světů

A – je nastolení či znovunastolení rovnováhy

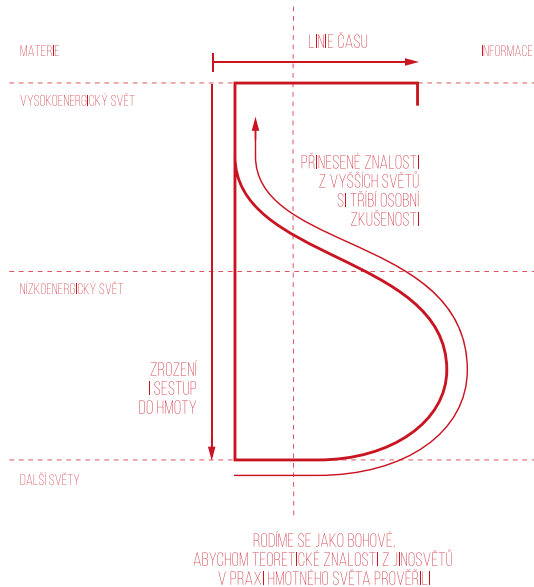
Б

БҪГИ × NÁZEV

BOUGI × NÁZEV LATINKOU

-B- × ZVUK

Člověk-Az vstupuje do HRUY jako Bůh.

Má veškeré předpoklady projít kruhem zkušeností, projít HROU. Jako božská bytost začíná sbírat zkušenosti života. Obohacuje se jimi. Strádá je, třídí je i tříbí. Má na to jen určitý čas. Opakovaně přijímá tělo, aby v dalším časovém úseku přijímal další a další zkušenosti. Vědomí nadšené a unesené vírem událostí, množstvím forem života, děním, vrhá se do prožívání všeho. Jak líbezné, tak bolestné se stává jeho součástí.

Vtahuje je stále více materie, která je stále hrubší. Materie se stává hmotou, do jejíž osidel se Vědomí zamotává. I tyto zkušenosti si ukládá. Jsou pro něj velmi cennými.

БЪДИ × NÁZEV

VIEDI × NÁZEV LATINKOU

-V- × ZVUK

2 × ČÍSELNÁ HODNOTA

B

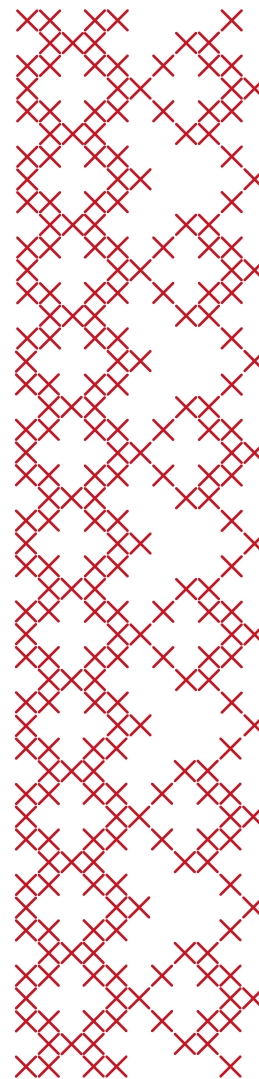
Jen prožité zkušenosti uložené v genetické paměti se stávají její stálou součástí. Zůstávají uložené po celou dobu života. Vědomí, ať bude v jakékoli formě bytí.

Tyto zkušenosti tvoří základ moudrosti. Moudrost – to je pochopení vzájemného propojení poznání mezi dvěma světy – pozemským a nebeským, světlým a temným – mezi minulostí a budoucností, zářením a pohlcením...

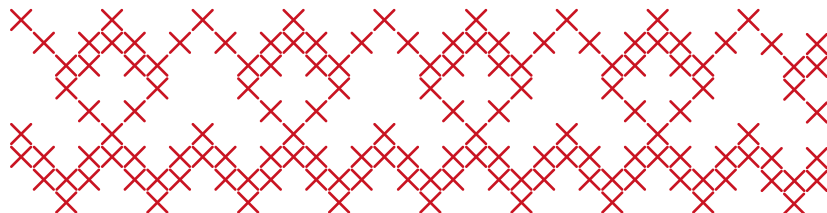
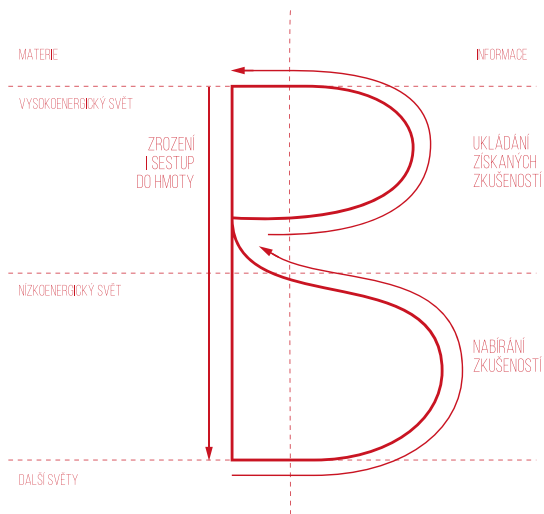
Poznat náš svět, v němž žijeme, znamená poznat světy obou polarit.

Vědy jsou ještě více než moudrost. Jsou to všechny prožité zkušenosti, které se v nás sjednocují ve chvíli bytí tady a teď.

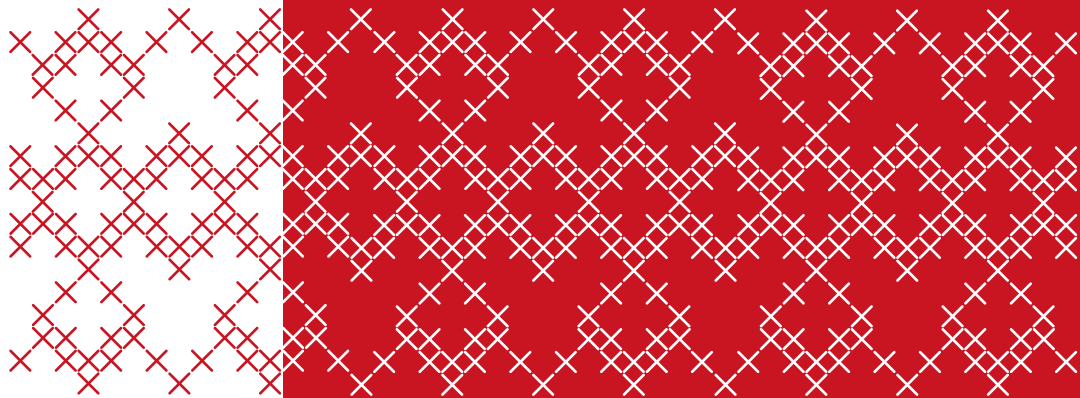
Jsou to všechny vůně a zápachy, které jsme kdy cítili, všechny chutě, které jsme kdy okusili, všechny zvuky a tóny, které jsme kdy slyšeli, všechny události, které jsme kdy viděli, všechno, co jsme kdy vnímali, cítili a žili.

Je v nás vše z minulosti a budoucnosti, z paralelních bytí. Tato zkušenost se sjednocuje jako Věda přítomného okamžiku.

Г

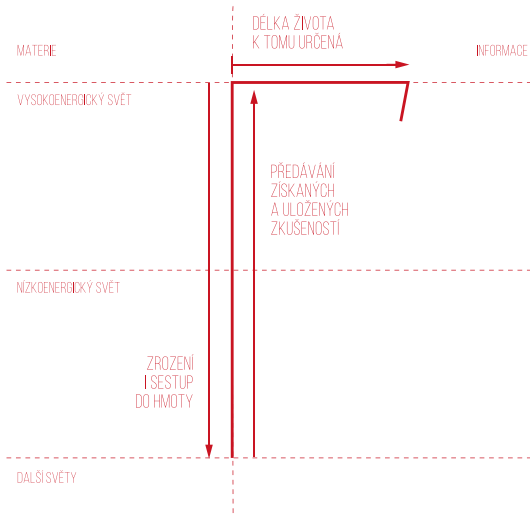

ГЛАГОЛИ × NÁZEV

GLAGOLI × NÁZEV LATINKOU

-G- × ZVUK

3 × ČÍSELNÁ HODNOTA

Takto bohatý člověk může vědění předávat dál. Ví, protože věří. Věří, protože ví.

Rozsévá semínka moudrosti, předává zkušenosti. Předává jen tam, kde je tázán.

Opakem je vnucování. Radí tam, kde chtějí prožitek osobní zkušenosti. Takovýto člověk k moudrosti teprve kráčí a o ni usiluje. Vnucováním svých zkušeností jiným „páchá dobro“ neboli činí zlo. Zabraňuje druhému Vědomí prožít zkušenosti a nakupit je. I to je ale pro oba zkušenost.

Předávání poznání se děje řečí. Řeč je tvořena slovy. Slova tvoří obrazy, které materializují původní myšlenku.

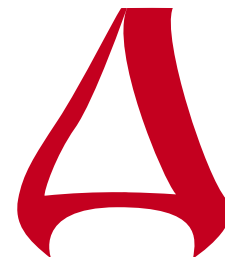
Řeč a slova mají velkou sílu. Je třeba dobře volit používaná slova, aby byla správně pochopena a jejich síla působila směrem, jakým byla cílena.

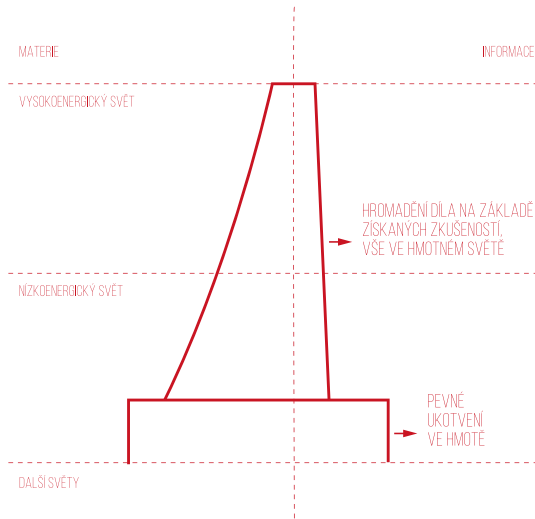
ДОБРО × NÁZEV

DOBRO × NÁZEV LATINKOU

-D (tvrdě)- × ZVUK

4 × ČÍSELNÁ HODNOTA

Slova jsou materializací myšlenky. Je to projev plného tvůrčího vývinu člověka. Znamená plnost a dostatek materiálních Božích darů člověku, které jsou materializovány díky nahromadění duchovního bohatství Rodem a pro blaho Rodu.

Je to dobro samo ve své čisté podobě.

Rovnováha.

Rovnováha mezi kupením a chamtivostí.

Je to dílo, tvoření materiálních statků.

Je to dům i domov.

Je to i daň, dát, darovat.

Je to naše doma, do-ma ... do materi, brána do světa materie, do světa, do něhož jsme vstoupili plně vybaveni.

KAKO × NÁZEV

KAKO × NÁZEV LATINKOU

-K- × ZVUK

20 × ČÍSELNÁ HODNOTA

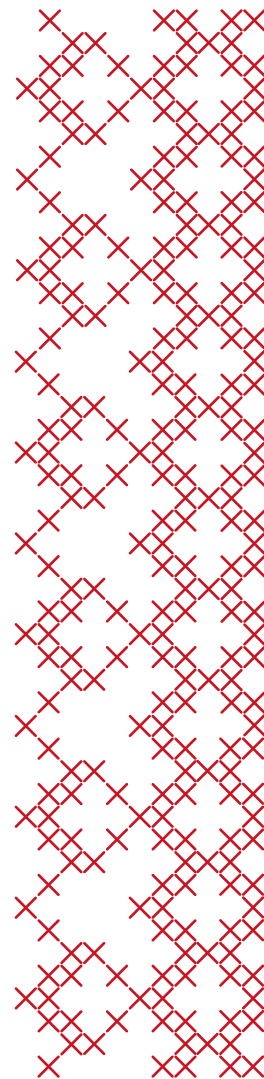
K

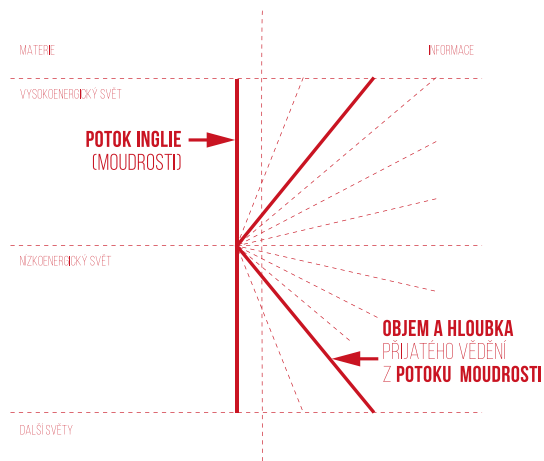
Jsou nám ukázány další možnosti, směry, cesty.

Jak do hloubky či povrchně, v jaké šíři nebo úzkém záběru.

Volíme způsob a směr, jakými budeme poznávat sami sebe. Sjednocujeme se se zvoleným.

Přimykáme se k potoku Ingle, abychom z něj přijali vše, co je tam pro nás připraveno. Díky prožitku v materii, v našem světě, kupíme zkušenosti v jemně materiálním miru (světě, vesmíru).

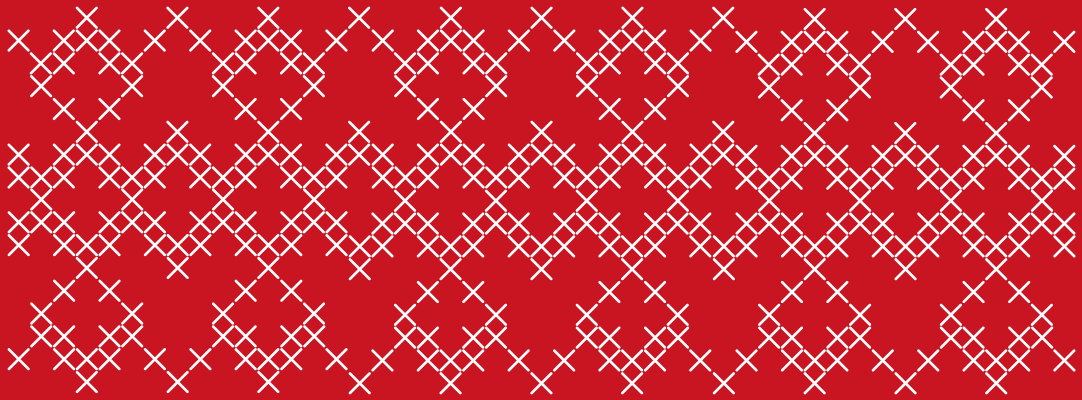

Grafika této bučky vychází z bučky „Ž“ Život.

Je to vlastně její polovina.

Jasně je zde vidět směr – to, co v životě prožíváme a osvojujeme si, se obrátí ve světech vyšších, ukládá se tam a kupí. Děje se tak proto, abychom si nakupené a nashromážděné v dalším životě v podobě genetické informace přinesli s sebou na tento svět. Z toho vyplývá, že máme všichni stále všechny své zkušenosti s sebou. Jen najít klíč.

CILKOKAJOKAK :)

Obrazový význam bukvic – shrnutí obrazů

Az obraz:

- prvotní počátek Velkého Vědomí na Zemi
- druhotný počátek Člověk

Bogi – Bohové obraz:

- Bohové – více než Člověk

Viedi – Vědy obraz:

- vědění, moudrost

Glagoli – Hlaholení obraz:

- hlaholení – předávání vysokého poznání

Dobro obraz:

- dobré dílo
- dostatek
- domov

Jest obraz:

- pozemská forma bytí
- jestvování, jsoucno
(umělé slovo: existence)

Jesm obraz:

- mnohost v různých směrech
(např. mnohorozměrnost...)
- množství, propojení, jednota

Život obraz:

- život ve své celistvosti
– Vědomí procházející opakovanými zrody
do materie a úmrtími – odchody z ní

Dzielo – Zielo obraz:

- to, co se nachází za hranicí našeho poznání

Zemlja – Země obraz:

- živoucí bytost, Matka všeho živého
- jednota, koloběh
- půda, nebeské těleso
- klid

Iže obraz:

- rovnováha

Ižeji obraz:

- potok Inglie, Světla, Moudrosti

Iniť obraz:

- forma společenství a jednoty všech lidí

Gierv obraz:

- stav blaha a oduševnělosti

Kako obraz:

- výběr cesty – jak, kudy
- přijímání poznání – v jakém objemu, rozsahu i hloubce
- výběr směru

Ljudie obraz:

- společenství lidí obdobně smýšlejících

Myslití obraz:

- myšlení prostřednictvím Vědomí, bez ovlivňování, rozvíjení či přetváření mozkiem
- tvůrčí myšlení v klidu a s rozvahou

Naš obraz:

- souhrn poznání Předků a poznání mého tvoří ucelené vědění, které cítíme jako naše a jež se stále vyvíjí
- rovnováha na cestě poznávání

On obraz:

- ohraničené poznání našich Předků
- to, co je naše
- Bůh Perun pro nás zanechal Védické poznání, z něhož můžeme čerpat jen do úrovně své duchovní vyspělosti

Pokoj obraz:

- klid, rovnováha, odpočinek po vykonaném díle
- přechod od dokončeného k počínajícímu

Riecy obraz:

- řeč ve své základní podobě – předávání znalostí spíše praktických

- pochopení duality a na základě pochopení oddělení protikladů (zrna od plev, černé a bílé...)
- hranice, rozdělení, oddělení

Slovo obraz:

- slovo je základem věty, věta je základem řeči
- slovo je melodií, věta zpěvem
- slovo vytváří obrazy, obrazy jsou základem materializace
- slovo je vědění, které předurčuje člověka k tvoření
- jaká slova používám, takový život žiji
- slovo nás směřuje tam, kam míří jeho obraz a melodie
- **slovo je potřeba cítit**, zejména v dnešní době záměn, abychom porozuměli jeho podstatě

Tvierdo obraz:

- pevnost, tvrdost hodnot, které zastáváme ve všech třech rovinách – materiální, duševní, duchovní
- pozor na zatvrzelost a urputnost – v určité chvíli nám mohou být oporou k překlenutí těžkostí, ale potom se staví proti nám a velmi nás brzdí

Uk obraz:

- přiblížení se
- sjednocení se

Ouk obraz:

- čistota Vědomí
- Istiny Vesmíru, které jsou zapsané v našich srdcích a v genetické paměti každé buňky
- Istiny, jež známe i bez učení a jimiž se přirozeně řídíme
- vnitřní spravedlnost
- čistota úmyslů

Fiert obraz:

- šlechtnost, sebevědomí
- blahorodí, Moje Blahorodí
- přijímám svůj rod a rod přijímá mne
- opatrujeme, schraňujeme, množíme
i rozmnožujeme vědění rodu a předáváme
je dál svým potomkům

Chier obraz:

- soulad, rovnováha, respekt
- získávám respekt sám k sobě, respekt
k tomu, jaký jsem právě teď, v této chvíli
(přijímám své světlé i temné stránky, své
stíny, své před i za zrcadlem)
- respektujeme-li sebe, dokážeme
respektovat ostatní takové, jací jsou, bez
toho, aniž bychom je chtěli nějak přetvářet
a vnucovat jim své názory a svou cestu

Ot obraz:

- obraz určitého předělu v našich životech
- úroveň, v níž je třeba od sebe ot(d)pustit
vše, čehož potřeba pro nás již pominula

*např. včera dítě ještě potřebovalo plínky,
dnes již ne, zvládne to bez nich, opouští je,
plínky by od teď byly pro něj překážkou*

- stejně tak je pro nás v tuto chvíli třeba
opustit mnohé překonané, odpustit,
oddělit, odvrhnout, odstříhnout,
odejmout, odejít...
- je třeba tohoto odpuštění, abychom
se mohli pohnout dál, tím roste naše
přirozené sebevědomí

Cie obraz:

- základním obrazem je cíl, dávný cíl, který
jsme si stanovili na počátku své pouti
- cíl projít HROU zvanou Život a průběžně
tavit své Vědomí v proudu mnoha
zkušeností, ať už bolestných, nebo libých
- cíle si stanovujeme i v současném
jestvování – jsoucnu – bytí, je to důležité
pro naše směřování
- bukvice Cie – cíl je úzce spojena s bukvou
Pokoj, neboť pouze jejich spojením je cíle
dosaženo

- propojíme-li Cie a Pokoj, vznikne nám řetěz ucelených On, to znamená ohraničených poznání, kterých jsme v určitém vývojovém období dosáhli
- odvedeme-li dobré dílo, je nutné si po něm odpočinout
- než si dáme odpočinek, je ale třeba určit další cíl, tedy směr činnosti po odpočinku – uděláme-li to, jsme připraveni na vydatný odpočinek
- v opačném případě, zůstane-li určení dalšího směřování až po odpočinku, bude odpočinek chabý, slabý, až mizerný, protože budeme stále myšlenkami u našeho dalšího směřování místo toho, aby naše mysl odpočívala a vypnula se

Červl obraz:

- črta, čára, hranice, hrana, předěl, krásný, červený, rudý
- náš vnitřní pohár je plný zkušeností z materie, na nichž je nyní možné stavět

- dostáváme možnost chopit se vědomého žití, vědomého tvoření vlastního bytí, kde omezením je jen úroveň našich vědomostí a schopností

Ša obraz:

- pokoj a utišení
- prostor a prostranství
- šaman
- šaman, který objevuje světy a jinospvěty a učí se s nimi zacházet
- šaman jako člověk, který se učí a umí vykonávat změny v rámci prostoru a prostranství
- umí ovlivňovat ze světů jemných světy hrubší podstaty
- umí zasahovat do biopolí a měnit je...
- magická síla je jedna, jen účel, za nímž je použita, může být rozdílný – a o tuto zkušenost v této úrovni jde
- udržím získanou sílu v čistotě, nebo převládne touha a moc ovládat druhé???

Ota obraz:

- vzdání se všech zbytků lpění
- díky této bukvici a její síle jsme schopni si plně uvědomit, kde ještě máme vazby k tomuto našemu materiálnímu světu, na čem lpíme, co ještě odmítáme opustit a kvůli čemu jsme zde ještě ochotni zůstat
- uvědomujeme si lpění jako kotvy, které nás tu drží
- teprve když všechny kotvy uvolníme, vzdáme se Vesmíru, Kosmu, splyneme s potokem Inglie a s naší Hvězdou..., teprve potom jsme připraveni přijmout velké osvícení proměny

Ksí obraz:

- Vědomí – náš duchovní obraz
- přeměníme-li v materiálním světě (na pouti Hrou Života) Vědomí = Sebe, přeměníme Sebe v duchovním světě

Psi obraz:

- duše, všechna naše jemnomateriální (jemnohmotná) těla – My
- vracíme se z výšin jiných světů, kde jsme dokončili naši proměnu, abychom sami sebou pročistili všechna svá těla a posunuli se k závěru naší pouti

Fita obraz:

- sjednocení se se světem Přírody kolem nás a skrz tuto naši pozemskou Přírodu prolnutí se do celého Vesmíru a Kosmu
- stáváme se jednou bytostí
- vše je v nás a my jsme ve všem
- od této chvíle je náš pohled na všechno kolem nás ne přes oddělení, ale přes sjednocení – jednotu
- už víme, co je jednota
- od teď jsme vědomě součástí všeho

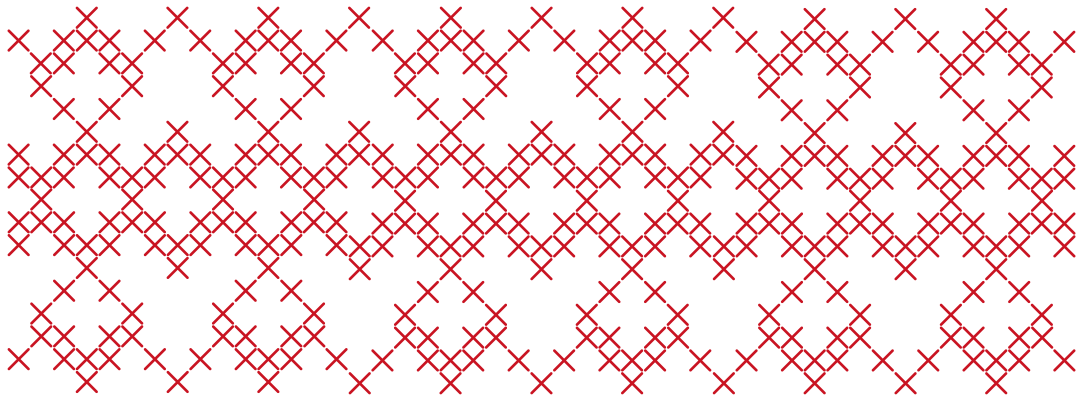
Ižica obraz:

- blaho, rozkoš, požitek
- z duchovních úrovní se vracíme zpět na Zem, abychom si zde užili to, proč jsme sem vlastně přišli
- abychom si užili život v materii
- abychom se těšili ze všeho, co nám přináší
- vše si vychutnáváme, ale již jsme si vědomi nástrah hmoty, do nichž jsme se na počátku našeho vývoje zamotali, ale nyní je již dokážeme rozpoznat a dívat se na ně s odstupem a s nadhledem

Iža obraz:

- čas
- brána času, míra času, pomíjivost opakování (cykličnost)
- umění dělat změny v rámci času a prostoru
- dostáváme se do úrovně, v níž si sami a dobrovolně volíme mezi odchodem ze čtyřrozměrné roviny Země do jiných úrovní nebo návratem na Zemi se získanými vědomostmi s rizikem možného opětovného zacyklení

***Všichni, kteří jste došli až sem,
vítejte u Brány Času.***

PRAKTICKÁ ČÁST

Úvod do praktické části

Stále žijeme v době, kdy si jen málokdo uvědomuje důležitost a sílu slova nejen mluveného, psaného, ale i myšleného. Z těch lidí, kteří si tuto sílu uvědomují, jen velmi malá část hovoří vědomě.

Znovu si připomeňme slova Moudrých:

„Každé Tebou pronesené Slovo je Živé, má svůj rozměr, barvu, světlo, příchut, vůni, objem, paměť, dějiny, osud, sílu a něžnost. Jenom lidé, kdo ví proč, na to zapomněli.“

Vlastní podstata slova zůstává stále stejná.

Slovo lze překroutit.

Slovo lze usměrnit.

Nikoli převrátit jeho význam, aby znamenalo naprostý opak.

Takových převrácených slov máme v našem slovníku velmi mnoho.

Způsobují nám chaos v našem vnímání, rozpor mezi tím, jak na ně reagují naše buňky, genetická paměť v každé jedné z nich, a jakou odezvu posílá mozek. Buňky mají v sobě uložen původní význam, kdežto mozek přijal opačný. Aniž bychom si to uvědomovali, vzniká v našem nitru rozpor.

Původní myšlení – přemýšlení, rozjímání – vycházelo z našeho Vědomí.

Mozek sloužil jako vysílač našich myšlenek převedených na obrazy a posléze slova či jako přijímač vědění z potoka Inglie – Moudrosti. Je velmi mladým, ještě miminem, ale my jsme dovolili, aby nám toto mimino vládlo, rozkazovalo a umlčelo naši podstatu – Vědomí.

Dnes nastal čas vše urovnat.

Slova nám mohou být velkou podporou a oporou.

Než začneme rozebírat jednotlivá slova, což bude náplní druhého dílu, řekneme si něco o způsobech čtení Bukvici.

Dvukoriad

Jak už jsme si řekli, Bukvica je písmem obrazným, tudíž každý napsaný znak nese svůj obraz.

Způsob čtení těchto obrazů má několik úrovní, které si ukážeme na čtení prvního řádku tabulky (součást knihy).

Základní úroveň je sčítání obrazů:

Sčítáme jednotlivé základní obrazy ve směru zleva doprava.

A + B + B + Γ + Δ + Ε + Ε
 → → → → → → →

Az+Bougi+Viedi+Glagoli+Dobro+Jest'+Jesm

Čtení řádku:

Az jako Bůh Ví a Vědění Hlaholí (předává) a tím koná Dobré Dílo, jímž se tvoří tento Javný svět (svět, v němž žijeme) a Vědomí člověka se rozšiřuje a začíná vnímat mnoho-rozměrnost.

Druhou úrovní je příčinnost:

Čteme zprava doleva, kdy každý obraz bukvý napravo stojící je příčinou obrazu za ní následující vlevo.

A + B + B + Γ + Δ + Ε + Ε
 ← ← ← ← ← ← ←

Az←Bougi←Viedi←Glagoli←Dobro←Jest'←Jesm
 (Jesm→Jest'→Dobro→Glagoli→Viedi→Bougi→Az)

Čtení řádku:

Mnohorozměrný svět určuje, co se bude dít ve světě Javi. Javný svět je osnovou pro tvoření Dobrého Díla, je jeho podstatou. Dobré Dílo je zkušenost, kterou je nutné předávat dál. Předáváním – Hlaholením – zkušenosti člověk přichází k Moudrosti. Přes životní Moudrost – Vědu – přichází k Bohům jako Vědění Počátků, což jej vrací k Počátku, odkud přišel.

Třetí úroveň je prolnutí předchozích dvou způsobů čtení:

A + B	Az + Bougi
A - B	Bougi jsou příčinou Az
A + B + B	Az + Bougi + Viedi
B + B	Viedi jsou příčinou Bougi
B + B + G	Bougi + Viedi + Glagoli
B + G	Glagoli jsou příčinou Viedi
B + G + A	Viedi + Glagoli + Dobro
G + A	Dobro je příčinou Glagoli
G + A + E	Glagoli + Dobro + Jest
A + E	Jest je příčinou Dobro
A + E + E	Dobro + Jest + Jesm (mnohost)
E + E	Jesm je příčinou Jest
E + E + ...	Jest + Jesm + další bukvy

Tento způsob čtení vytváří spirálu, které se též dá říci vývojová spirála stoupání po cestě Svargi.

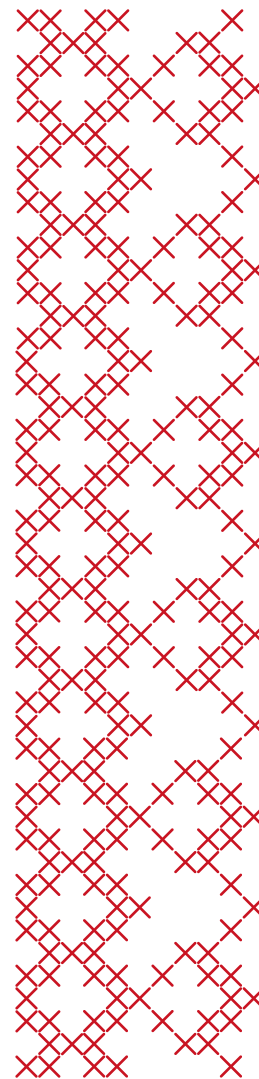

Tato vývojová spirála při plynulém pohybu vede vždy dva kroky dopředu a jeden krok zpět ve stále se opakujícím rytmu.

Čtení řádku:

Z Hvězdy Počátku se rodí Az – člověk –, jenž na začátku HRY do ní vstupuje čistý jako Bůh, aby spolu s Počátkem tvořil a poznával. Vědění, jež přijímá, ukládá ve světech Vyšších a stává se součástí jeho genetické paměti, aby bylo připraveno pro Předávání. Díky Předávání vysokého poznání (Glagoli) si sám člověk uspořádává své Vědění, které zároveň i stále rozšiřuje, a rozšířené opět Předává. Tím koná Dobro, Dobré Dílo, jež opět obohacuje jeho schopnost Předávání (Glagoli). Dobrým Dílem člověk tvoří svět, buduje

domov a učí se vnímat Jsoucno (Jest'), čímž proniká do hloubi tvůrčího Díla. Dobré Dílo prolíná naším světem (Jest') a dělá jej čistším a příjemnějším, což se obráží do světů mnohorozměrných (Jesm), aby z těchto úrovní na základě uloženého vědění mohlo být určeno, co a jak se bude dít ve světě našem, nám zjeveném (Jest').

А	Б	В	Г	Д	Е	Є
1	2	3	4	5	6	7
Ж	З	И	Й	І	Ї	Ћ
8	9	10	11	12	13	14
К	Л	М	Н	О	П	Р
15	16	17	18	19	20	21
С	Т	У	Ф	Х	Ц	Ч
22	23	24	25	26	27	28
Ц	У	Ш	Щ	Ъ	Ы	Ь
29	30	31	32	33	34	35
Ъ	Ю	Я	Є	Ѡ	ѡ	Ѣ
36	37	38	39	40	41	42
Ѡ	ѡ	Ѣ	ѣ	Ѥ	ѥ	Ѧ
43	44	45	46	47	48	49

175				175				175
	1	2	3	4	5	6	7	
	8	9	10	11	12	13	14	
	15	16	17	18	19	20	21	
175	22	23	24	25	26	27	28	175
	29	30	31	32	33	34	35	
	36	37	38	39	40	41	42	
	43	44	45	46	47	48	49	
175				175				175

Matrice

Pokud vezmeme tabulku Bukvici a každé bukvě postupně přiřadíme číslo (jako pořadové, nikoliv číslo, jež bukva nese ve významu číslice), vznikne nám číselná tabulka.

Budeme-li sčítat, součet čísel diagonál a přímk středového kříže nám vždy dá výsledek 175.

Převědeme-li si číslo 175 do bukválního významu (viz číselná hodnota u některých bukv), dostaneme tento výsledek:

$$100 + 70 + 5$$

$$P + O + E$$

Z čehož vyplývá, že základní matricí pro naše bytí v této realitě je ROE.

ROE = oddělení pospolitého vědění rodu od života v této realitě.

To je přesně to, co tady na zemi prožíváme. Uzemnění a odpojení od sama sebe, abychom skrz poznání dobra i zla došli zpět k rovnováze a přijetí obojího jako součásti naší jsočnosti. Teprve potom se nám otevře cesta do vyšších duchovních světů a propojení se se svou kosmickou podstatou.

Čtení hvězdice

Jsme-li ve svém středu S-Vědomí (společné vědomí lidí a bohů), dumáme nad novými zkušenostmi, jež nás vedou k novým počátkům.

Jsme-li ve svém středu S-Vědomí, poznáváme, co je naše a co cizí, což nás uvádí do rovnáhy, v níž můžeme získanou moudrost předávat dál.

Jsme-li ve svém středu S-Vědomí, ohraničujeme naše poznání z potoka Inglie, Moudrosti, což sdílíme ve společenství Rodu (společenství vzájemně si blízkých lidí), a to nás

vede k poznání mnohorozměrnosti Světa, Vesmíru, Kosmu. Můžeme poznat a přijmout jen to, co je určeno pro náš vývojový stupeň. Poznávání skrz Bukvicu je proto bezpečné, neb každému sdělí jen to, nač je připraven a co mu náleží.

Jsme-li ve svém středu S-Vědomí, jsme schopni tvořit v souladu s Bohy a Předky našimi, čímž v sobě sjednocujeme projev ducha (Vědomí), duše (jemnomateriálních těl) a materie. Tím se nám otevře porozumění bezčasovosti ve spirále Sil Života.

Jsme-li ve svém středu S-Vědomí, jsme pod štítem, jenž nám umožňuje v klidu a bezpečí se přimknout k sobě samému a poznávat sám sebe.

Jsme-li ve svém středu S-Vědomí, díky vnitřnímu utišení získáváme schopnosti činit změny ve svém prostoru, čímž se scelujeme a rozšiřujeme své schopnosti poznání.

Čtení matrice ROE po řádcích

1. řádek

Poznáním rodové paměti si vytváříme obraz jednoho rodu, jehož moudrost předáváme dál, čímž rozšiřujeme úroveň poznání, které se děje prostřednictvím obrazů, stáváme se moudrostí samou – zářícím tvořením a tvořícím zářením – a tím činíme dobro.

2. řádek

Vzdáním se všeho lpění dokončujeme očistu a sdílíme své nové zkušenosti ve společnosti – rodu. Tím je naplněn pohár moudrosti a jsme připraveni tvořit i množit dobré dílo. Mnoha směry a obory, řemesly, schopnostmi přispívat svým dílem k vytváření světa kolem nás.

3. řádek

Jako Az-člověk a Bůh na Zemi jsme zaštitěni. Naše Blahorodí je důvěrným členem Rodu a předává svým následovníkům praktické

zkušenosti. Předává jim schopnost přestat lpět a vzdát se všeho, co ztratilo potřebnost. Jde příkladem žitím v jsoucnu – teď a tady – a tím ukazuje na relativnost času a možnosti jej ovlivňovat.

4. řádek

Přijetím schopností šamana získáváme respekt k sobě a tím i k druhým a otevírají se v nás Istiny. Dávají nám pevnost, s níž si stojíme za moudrostí Rodu a naším poznáním.

5. řádek

Bohové nám umožňují drobná prozření, jež nás vedou k očistě slova a k poznání jeho síly, což je jedním z cílů bytí tady na Zemi. Toto poznání nás přibližuje k pochopení jednoty protikladů a dokončení pozemské pouti.

6. řádek

Jednota a soulad v ose božského tvoření přináší klid a pokoj, v němž je možné o věcech přemýšlet jako člověk, který již pochopil

ucelenost celého vesmíru a propojenost protikladů vedoucí k rovnováze bytí. Díky tomu již bez strachu dál odhaluje dosud skryté.

7. řádek

Tím žijeme jako duchovní bytosti pozemský život propojeni s Moudrostí, propojeni se všemi svými duševními těly, skrz něž vnímáme mnohorozměrnost bytí na Zemi i Země samé, a tím se v jednotě propojujeme s celým Vesmírem i Kosmem.

Toto je náš ROD, který naplnil matrici ROE. Jedinci dochází skrz oddělení od sebe a Rodu k opětnému sjednocení se sebou a Rodem. Nachází své kořeny kosmické i pozemské. Znovu objevují potřebnost zachování čistoty genetické informace a chápou, proč naši předci lpěli na čistotě Rodu a krve. Probouzí v sobě paměť Rodu. Díky zvládnutí této základní matrice, základní školy, se otevírá cesta dál ... kam, to je už na každém jednotlivci.

Výše jsem napsala:

„Opět rozumím síle slova a zvuku a dovoluji svému S-Vědomí mne opět vést.“

Použiji-li slovo, k němu patřící tón a budu-li uvnitř sebe S-Vědomím, mám sílu svoji matrici opět vyčistit. Stanu se SEBOU, odložím vnější masky a přestanu hrát HRU.

Vše to jsou a byly jen zkušenosti, pro něž si moje Vědomí přišlo do této úrovně bytí.

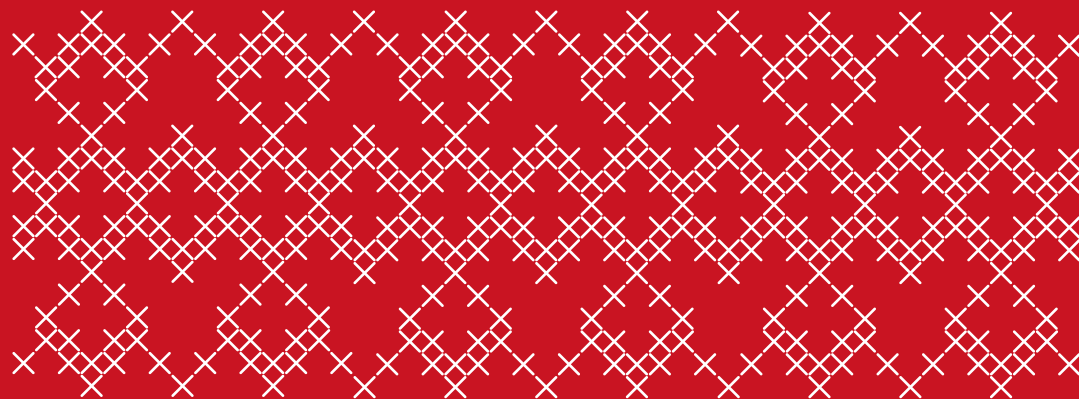
Matrice ROE nám může předat ještě mnoho dalších poznání. Můžeme ji číst i dalšími směry – svisle i šikmo, odshora dolů, odzdola nahoru.

Právě jste vykročili na pouť k sobě samému.

... a Bukvica promlouvá dál...

??? co nám otevře???

Je na Vás, jestli budete pokračovat v jejím čtení.

Co dál

My v ní čteme a průběžně přineseme i již objevené či to, co se nám teprve ukáže.

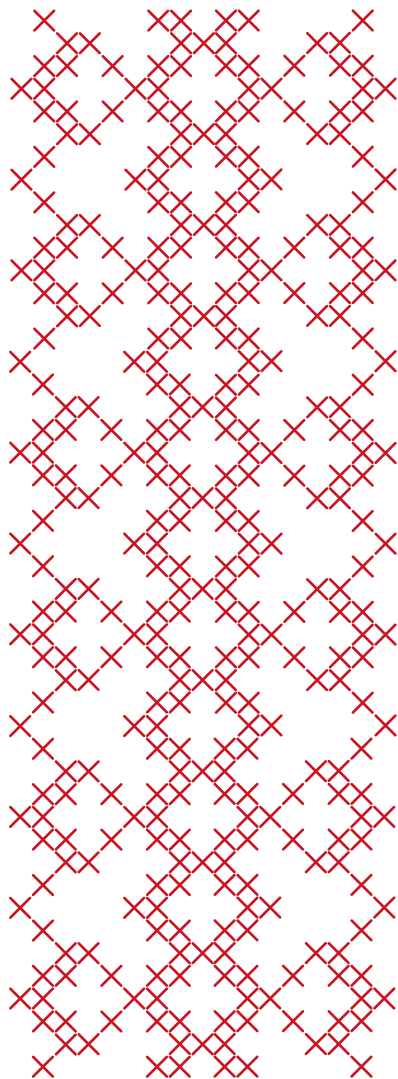
V dalších dílech se dovíte:

- O aritmetice, která počítá s obrazy, nikoli s čísly.
- O dalších bukvách rozšiřujících základní matrici.
- O běžně používaných slovech a jak jim porozumět.
- O souslovích přivolávajících choroby či naopak uzdravujících.
- O zanesení naší řeči záporu a jak z toho ven.
- O působení Bukvici na děti.

... a o mnoha dalších věcech

Následující díly budou vydávány v pravidelných intervalech a k jejich odběru se budete moci přihlásit.

***Přijedte na setkání
– seminář – Bukvici***

Více informací na mém webu
www.veraoveckova.cz

Rok vydání
1.: 2018

Grafické zpracování
NIC - graphic design

Jazyková korektura
Martin Žantovský

Tisk
TISKÁRNA VOBORNÍK, s. r. o.

